

Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33

(2021/C 83/10)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

POWIADOMIENIE O STANDARDOWEJ ZMIANIE W JEDNOLITYM DOKUMENCIE

„CROZES-HERMITAGE / CROZES-ERMITAGE”

PDO-FR-A0389-AM01

Data przekazania informacji: 14.12.2020

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Obszar geograficzny i obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Zmieniono brzmienie nazwy jednej z gmin wchodzących w skład obszaru produkcji ChNP „Crozes-Hermitage”, a mianowicie zaktualizowano nazwę gminy Veaunes w departamencie Drôme i zastępując ją nazwą „Mercuriol-Veaunes”.

Opis obszaru geograficznego uzupełniono datą zatwierdzenia obszaru geograficznego przez właściwy organ krajowy.

Dodano odniesienie do krajowego kodu geograficznego (fr. *code national géographique*) z 2019 r., aby umożliwić wyznaczenie obszaru geograficznego w stosunku do wersji oficjalnego kodu geograficznego obowiązującej w 2019 r., krajowego dokumentu referencyjnego opublikowanego przez INSEE, i zabezpieczyć prawnie wytyczenie obszaru geograficznego.

2. Związek z obszarem geograficznym

W rozdziale I specyfikacji ChNP „Crozes-Hermitage”, w pkt X ppkt 1 lit. b) „Opis czynnika ludzkiego mającego wpływ na związek z obszarem” zaktualizowano dane liczbowe w dwóch ostatnich akapitach:

„W latach 90. XX w. zmienił się kontekst: producenci uświadomili sobie konieczność skoncentrowania winnic na terenach o lepszej jakości. Proces trwał 10 lat, a w czerwcu 1989 r. zatwierdzono nowy wykaz działek, z których pochodzą winogrona. Doprowadziło to do ograniczenia potencjału produkcji z 4 800 hektarów do jedynie 3 200 hektarów.

W 2019 r. przy średniej rocznej wielkości produkcji wynoszącej 80 400 hektolitrow na uprawianej powierzchni 1 700 hektarów „Crozes-Hermitage” stała się najważniejszą kontrolowaną nazwą pochodzenia w północnej części obszaru „Côtes du Rhône”. Wino powstaje w 57 wytwórniach indywidualnych, 2 wytwórniach spółdzielczych i w 9 przedsiębiorstwach handlowych.”.

Aktualizacje te są ujęte w części „Związek z obszarem geograficznym”.

3. Prowadzenie winnicy

Wprowadza się następujące zmiany:

- wprowadzono możliwość przycinania metodą pojedynczego sznura Guyota odmian roussane i marsanne,
- uściślono warunki zakazu odchwaszczania chemicznego,
- uściślono, że sadzenie winorośli i wymianę sadzonek winorośli przeprowadza się przy użyciu materiału roślinnego, który został poddany obróbce w gorącej wodzie w celu zwalczania mikoplazmy żółknięcia dorée winorośli,

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

— uściślono, że nawadnianie w okresie wegetacji winorośli może być dopuszczone w przypadku, gdy utrzymująca się susza zakłóca prawidłowy rozwój fizjologiczny i prawidłowe dojrzewanie winogron. Stała instalacja do nawadniania w winnicach jest zabroniona.”.

Zmianę tę uwzględniono w jednolitym dokumencie w punkcie „Praktyki winiarskie”.

4. Norma kwasowości lotnej

Kryterium kwasowości lotnej uległo zmianie.

Do 1 grudnia roku następującego po roku zbiorów wina charakteryzują się kwasowością lotną nieprzekraczającą 15,30 miliekwiwalentu na litr (co odpowiada 0,75 g/l kwasu siarkowego). Później wina charakteryzują się kwasowością lotną nieprzekraczającą 18 miliekwiwalentów na litr (co odpowiada 0,88 g/l kwasu siarkowego).

Maksymalna wartość 18 miliekwiwalentów na litr jest ujęta w jednolitym dokumencie w punkcie „Opis win”.

5. Praktyki enologiczne

Dodano zakaz stosowania zrębków drewna.

Zmianę tę uwzględniono także w jednolitym dokumencie w punkcie „Szczególne praktyki enologiczne”.

6. Środek przejściowy

Skreślono przepis dotyczący dostosowania do zasad dotyczących gęstości obsady przed zbiorami w 2020 r., który wygaś.

Przedmiotowa zmiana nie ma wpływu na jednolity dokument.

7. Obowiązki w zakresie składania deklaracji

Obowiązki w zakresie składania deklaracji uściślono w następujący sposób:

— zgłoszenie produktów do objęcia nazwą kieruje się do organu ds. ochrony i zarządzania najpóźniej pięć dni po terminie składania deklaracji zbiorów; zgłoszenie sporządza się według wzoru określonego przez organ ds. ochrony i zarządzania,

— uściślono, że deklarację pakowania kieruje się do zatwierdzonego organu kontrolnego nie przed pakowaniem, lecz najpóźniej dziesięć dni roboczych po dacie pakowania.

„Monitorowanie zbiorów w terenie” i „monitorowanie pakowania na szczeblu terenu” usunięto z głównych punktów podlegających kontroli.

Zmiany te nie mają wpływu na jednolity dokument.

8. Organ kontrolny

W pkt II „Odniesienia dotyczące struktury kontroli” rozdziału III specyfikacji ChNP „Crozes-Hermitage” zaktualizowano odniesienia do organu kontrolnego. Kontrole przeprowadza CERTIPAQ, organ kontrolny podlegający INAO, urzędowi odpowiedzialnemu za kontrole, na podstawie zatwierdzonego planu kontroli.

Aktualizację tę uwzględniono w jednolitym dokumencie w punkcie „Dane kontaktowe”.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa produktu

Crozes-Hermitage

Crozes-Ermitage

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

4. Opis wina lub win

Analityczne cechy charakterystyczne

Nazwa pochodzenia „Crozes-Hermitage” lub „Crozes-Ermitage” jest zastrzeżona dla białych i czerwonych win niemusujących.

Naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi co najmniej 10,5 %.

Zawartość kwasu jabłkowego w winach czerwonych nie przekracza 0,4 grama na litr.

Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach nie przekracza 3 gramów na litr w przypadku win, w których naturalna objętościowa zawartość alkoholu nie przekracza 13,5 %

Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) nie przekracza 4 gramów na litr w przypadku win których naturalna objętościowa zawartość alkoholu przekracza 13,5 %;

Kwasowość ogólna i całkowita zawartość dwutlenku siarki odpowiadają wartościom określonym w przepisach wspólnotowych.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości):	13
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości):	
Minimalna kwasowość ogólna:	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr):	18
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr):	

Właściwości organoleptyczne

Różnice geomorfologiczne między północną i południową częścią obszaru geograficznego znajdują odzwierciedlenie również w winach, a producenci potrafili i wciąż potrafią dobrze wykorzystać te różnice, dostosowując sposoby prowadzenia winnicy i produkcji wina. Z uwagi na naturalne różnice otoczenia i ich wpływ na wina, kontrolowana nazwa pochodzenia obejmuje przyjemne, aromatyczne wina czerwone produkowane na południu, o dobrej, lecz nie przeciążonej strukturze, i o średnim potencjale starzenia, a także wina pochodzące ze wzgórz na północy, które w przypadku niektórych *cuvées* mają silniejszą strukturę i większy potencjał dojrzewania. W przypadku wszystkich win czerwonych szata ma barwę ciemnego owocu granatu, a w miarę dojrzewania nabiera pomarańczowych akcentów.

Szata win białych, bardziej dyskretnych pod względem mocy, jasna z zielonymi akcentami, w miarę dojrzewania zyskuje bardziej wyrazistą, złotą barwę. W zależności od wykorzystanej wiedzy specjalistycznej, zwłaszcza w dziedzinie kontrolowania procesu fermentacji malolaktycznej, wina mogą:

- mieć intensywny aromat świeżych owoców, z nutami cytrusów, i dobrą rzeźkość, przez co są przeznaczone do spożycia jako wina młode, aby zachować świeżość aromatów,
- oferować aromat o nutach kwiatowych i korzennych, większą równowagę na poziomie oleistości, przez co są przeznaczone do spożycia po średnim okresie dojrzewania.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości):	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości):	
Minimalna kwasowość ogólna:	

Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr):	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr):	

5. Praktyki winiarskie

a) Szczególne praktyki enologiczne

Praktyka uprawy

- Minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 4 000 roślin na hektar.
- Każda roślina ma do dyspozycji maksymalnie 2,50 m² powierzchni. – Powierzchnię tę oblicza się przez pomnożenie odległości między rzędami przez odległość między roślinami.
- Odstęp między rzędami winorośli w winnicy nie przekracza 2,50 metra.
- Winorośl przycina się krótko, z czopami (w formie kielicha, jednoramiennego lub dwuramiennego sznura Royat), przy czym na roślinie przypada maksymalnie 10 oczek.
- Okres formowania sznura Royat jest ograniczony do 2 lat.
- Maksymalna wysokość sznura wynosi 0,60 m. Wysokość tę mierzy się od ziemi do dolnej części ramion struktury nośnej.
- Odmiany roussanne B i marsanne B można też przycinać w formie jednoramiennego sznura Guyota z maksymalnie 8 pączkami na długim pędzie i czopem z maksymalnie 2 pączkami.

Nawadnianie w okresie wegetacji winorośli może być dopuszczane jedynie w przypadku, gdy utrzymująca się susza zakłóca prawidłowy rozwój fizjologiczny i prawidłowe dojrzewanie winogron. Zabrania się stosowania stałych instalacji nawadniających w winnicach.

Do nasadzania winorośli i wymiany sadzonek wykorzystuje się materiał roślinny poddany obróbce w gorącej wodzie.

Szczególne praktyki enologiczne

Zabrania się stosowania kawałków drewna.

W praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie Unii oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

b) Maksymalna wydajność

50 hektolitrów z hektara

6. Wyznaczony obszar geograficzny

Zbiór winogron, produkcja wina i wytwarzanie odbywają się na obszarze geograficznym zatwierdzonym przez Krajowy Instytut ds. Pochodzenia i Jakości (fr. *Institut national de l'origine et de la qualité*) podczas posiedzenia właściwego krajowego komitetu 2 czerwca 1989 r.

W dniu zatwierdzenia niniejszej specyfikacji produktu przez właściwy krajowy komitet obszar ten obejmuje terytorium następujących gmin zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2019 r.:

w departamencie Drôme:

gminy uwzględnione w całości: Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône i Tain-l'Hermitage.

gmina uwzględniona częściowo: Mercurool-Veaunes (wyłącznie terytorium gminy delegowanej Mercurool).

7. GŁÓWNE ODMIANY WINOROŚLI

Marsanne B

Roussanne B

Syrah N – shiraz

8. Opis związku lub związków

Opis czynników naturalnych i ludzkich mających wpływ na związek z obszarem

Obszar geograficzny jest położony na północ od miejscowości Valence, od strony gminy Tournon, na lewym brzegu Rodanu, który wyznacza jego zachodnią granicę.

Na północy granicę obszaru geograficznego wyznacza teren sklasyfikowany o nazwie „Cromlech-de-la-Roche-qui-danse” (trzeciorzędowe skały z piaskowca na styku z drugorzędem). Na wschodzie i południu naturalne granice obszaru wyznaczają odpowiednio rzeki Herbasse i Isère. Obszar geograficzny obejmuje 11 gmin departamentu Drôme.

Winnice te, szeroko otwarte na dolinę Rodanu są jednymi z najbardziej wysuniętych na południe spośród winnic objętych kontrolowanymi nazwami pochodzenia „Côtes du Rhône septentrionales”.

W systemie kontrolowanych nazw pochodzenia z Doliny Rodanu kontrolowana nazwa pochodzenia „Crozes-Hermitage” jest jedną z „Crus des Côtes du Rhône”.

Obszar „Crozes-Hermitage”, podobnie jak cały wachlarz aktualnych kontrolowanych nazw pochodzenia z północnej części „Côtes du Rhône”, należał do terytorium Allobrogów (fr. *Allobroges*). Na terytorium tym uprawa winorośli sięga co najmniej okresu panowania rzymskiego, tj. między 124 rokiem p.n.e. (poddanie się Allobrogów) i 61 rokiem p.n.e. (upadek ostatniego powstania Allobrogów). Od tego czasu terytorium Allobrogów nosiło nazwę Vienneses lub miasto Vienne (fr. *cité de Vienne*).

Kontrolowana nazwa pochodzenia „Crozes-Hermitage” pochodzi oczywiście od nazwy gminy. Na mocy dekretu z dnia 4 marca 1937 r. w sprawie uznania kontrolowanej nazwy pochodzenia tylko ta gmina mogła używać nazwy „Crozes-Hermitage”. Liczne źródła pisane potwierdzają związek między pustelnikami i zmianą nazwy wzgórza „Saint-Christophe” na „coteau de l’Ermitage” (wzgórze pustelnicze), będącej później źródłem kontrolowanej nazwy pochodzenia „Hermitage” dodawanej do nazw gmin. Dobra koniunktura gospodarcza lat powojennych, wymiana wiedzy specjalistycznej i rozwój winnicy doprowadziły do poszerzenia obszaru geograficznego, który od 1952 r. powiększył się z jednej do 11 gmin.

W 2019 r. przy średniej rocznej wielkości produkcji wynoszącej 80 400 hektolitrow z powierzchni uprawnej 1 700 hektarów „Crozes-Hermitage” stała się najważniejszą kontrolowaną nazwą pochodzenia północnej części obszaru „Côtes du Rhône”. Wino powstaje w 57 wytwórniach indywidualnych, 2 wytwórniach spółdzielczych i w 9 przedsiębiorstwach handlowych.

Związki przyczynowe

Na lewym brzegu Rodanu połączenie klimatu „lyońskiego” i bliskości południka 45°, które w jeszcze większym stopniu pozwalają korzystać z wpływów śródziemnomorskich, z kontrastową topografią wzgórz i rozległych płaskich terenów, z różnorodnymi formacjami geologicznymi od skał krystalicznych po terasy czwartorzędowe, oferuje trzem emblematycznym odmianom regionu (syrah N, marsanne B i roussanne B) optymalne warunki do rozwoju i dojrzewania.

Opisane warunki dojrzewania odpowiadają za oryginalność, jaką charakteryzują się te wina, blisko spokrewnione z winami o kontrolowanej nazwie pochodzenia „Hermitage”, lecz różniące się od nich w szczególności łagodniejszą strukturą win czerwonych i tym, że wina białe są bardziej skonstrastowane.

Komitet degustacyjny na Kongresie Producentów Win w Lyonie w 1846 r. (L. Larmat, „Atlas de la France Viticole”, wydanie z 1943 r.), tak porównuje „Crozes-Hermitage” z jego prestiżowym sąsiadem „Hermitage”: „Jeżeli nie jest to brat, z pewnością jest to kuzyn”.

W 1943 r. oficjalny magazyn sommelierów paryskich „Le Sommelier” zamieścił wzmiankę o winach z regionu Hermitage, co dowodzi, że cieszyły się one już wtedy pewną renomą, zarówno wśród win czerwonych, jak i białych. Jeżeli chodzi o wina czerwone i białe, w publikacji wspomniano o gminie Crozes-Hermitage obok takich gmin lub obszarów geograficznych jak „Château-Larnage, Chassis” w przypadku win czerwonych, czy „Mercuriol” w przypadku win białych.

Oprócz tych elementów, jakość win „Crozes-Hermitage” znalazła wyraz w popularnym określeniu „wina z Hermitage” obejmującym kontrolowane nazwy pochodzenia „Hermitage” i „Crozes-Hermitage”. Bezpośrednie źródła odnoszące się w sposób wyraźny do reputacji lub renomy win „Crozes-Hermitage” są w związku z tym niezbyt liczne.

Dynamika społeczności umożliwiła nieustanne doskonalenie produkcji win poprzez wspólne korzystanie z narzędzi produkcji i sprzedaży w ramach silnego systemu spółdzielczego, a później poprzez rozwój licznych wytwórni indywidualnych ściśle powiązanych z lokalnymi przedsiębiorstwami handlowymi. Organizacja ich wysiłków wokół wspólnego produktu przyczyniła się do wzrostu uznania dla kontrolowanej nazwy pochodzenia, która została nadana w 1937 r., tj. zaledwie dwa lata po stworzeniu pierwszej możliwości uznania kontrolowanej nazwy pochodzenia.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie wyjątku w odniesieniu do fermentacji winogron i wytwarzania wina, stanowi obszar następujących gmin:

- w departamencie Ardèche: Alboussière, Andance, Ardoix, Arlebosc, Arras-sur-Rhône, Boffres, Bogy, Champagne, Champis, Charmes-sur-Rhône, Charnas, Châteaubourg, Cheminas, Colombier-le-Cardinal, Cornas, Eclassan, Etables, Félines, Gilhac-et-Bruzac, Glun, Guilhaud-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peaugres, Peyraud, Plats, Quintenas, Saint-Barthélemy-le-Plain, Saint-Cyr, Saint-Georges-les-Bains, Saint-Romain-d'Ay, Saint-Romain-de-Lerps, Sarras, Sécheras, Serrières, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Soyons, Talencieux, Thorrenc, Touloud, Tournon-sur-Rhône, Vernosc-lès-Annonay, Vinzieux i Vion;
- w departamencie Drôme: Albon, Andancette, Beausemblant, Bourg-lès-Valence, Chantemerle-les-Blés, Châteauneuf-sur-Isère, Chavannes, Clérieux, Granges-les-Beaumont, Laveyron, La Motte-de-Galaure, Ponsas, Saint-Barthélemy-de-Vals, Saint-Donat-sur-l'Herbasse, Saint-Rambert-d'Albon, Saint-Uze, Saint-Vallier, Triors, Valence i Mercurol-Veaunes (wyłącznie terytorium gminy delegowanej Veaunes);
- w departamencie Isère: Chonas-l'Amballan, Le Péage-de-Roussillon, Reventin-Vaugris, Les Roches-de-Condrieu, Sablons, Saint-Alban-du-Rhône, Saint-Clair-du-Rhône, Saint-Maurice-l'Exil, Salaise-sur-Sanne, Seyssuel, Vienne;
- w departamencie Loire: Bessey, La Chapelle-Villars, Chavanay, Chuyer, Lupe, Maclas, Malleval, Pélussin, Roisey, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf, Saint-Romain-en-Jarez i Vérin;
- w departamencie Rhône: Ampuis, Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe, Saint-Cyr-sur-le-Rhône, Saint-Romain-en-Gal i Tupin-et-Semons.

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

- a) na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że:
 - jest to lokalizacja wpisana do ksiąg wieczystych;
 - została ona podana w deklaracji zbiorów.

- b) na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę większej jednostki geograficznej: „Cru des Côtes du Rhône” lub „Vignobles de la Vallée du Rhône”. Warunki stosowania nazwy większej jednostki geograficznej „Vignobles de la Vallée du Rhône” uściślono w umowie podpisanej między różnymi zainteresowanymi organami ds. ochrony i zarządzania.

Link do specyfikacji produktu

http://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-3ec388fa-9959-43d8-ba81-8b4d3d9a8288
